09/03/2023

Εορτασμός των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων στη Λέρο

/ Ενορίες

Με κατάνυξη εορτάστηκε η μνήμη των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, στην ομώνυμη Ενορία, στην περιοχή των Αλίντων της νήσου Λέρου.

Αρχιερατικός Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας τελέσθηκε χθες, επί τη μνήμη των

Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων των εν πόλει Σεβαστεία μαρτυρησάντων, χοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου **Επισκόπου Στρατονικείας** κ. Στεφάνου.

Συμπαραστάθηκαν ο εφημέριος του πανηγυρίζοντα Ιερού Ναού **π. Σεβαστιανός Καζηλιέρης** και ιερείς της νήσου.

Ο βίος των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων

Οι Άγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, οι οποίοι κατάγονταν από διάφορους τόπους και μαρτύρησαν στην λίμνη της Σεβαστείας, το έτος 320 μ.Χ., είναι οι :

Αγγίας, Αγλάιος, Αειθαλάς, Αέτιος, Αθανάσιος, Ακάκιος, Αλέξανδρος, Βιβιανός, Γάιος, Γοργόνιος, Γοργόνιος, Δομετιανός ή Δομέτιος, Δόμνος, Εκδίκιος, Ευνοϊκός, Ευτύχιος, Ηλιάδης ή Ηλίας, Ηράκλειος, Ησύχιος, Θεόδουλος, Θεόφιλος, Ιωάννης ή Κάνδιδος, Κλαύδιος, Κύριλλος, Κυρίων, Λεόντιος, Λυσίμαχος, Μελίτων, Νικόλαος, Ξανθίας, Ουαλέριος, Ουάλης, Πρίσκος, Σακερδών ή Σακεδών, Σεβηριανός, Σισίνιος, Σμάραγδος, Φιλοκτήμων, Φλάβιος και Χουδίων.

Οι Άγιοι ήταν στρατιώτες επί αυτοκράτορα Λικινίου (308-323 μ.Χ.) και ηγεμόνος Αγρικολάου. Επειδή αρνήθηκαν να θυσιάσουν στα είδωλα, συνελήφθησαν και ομολόγησαν ότι ήταν Χριστιανοί. Και επειδή δεν πείσθηκαν να αρνηθούν την πίστη τους, τους συνέτριψαν με πέτρες τα σώματά τους και σε καιρό χειμώνα τους

καταδίκασαν να στέκονται όλη την νύχτα μέσα στην λίμνη που είχε παγώσει από το κρύο και είχε κρυσταλλώσει.

Εκεί, όταν ένας λιποψύχησε και έτρεξε προς το κοντινότερο λουτρό για να ζεσταθεί, ο Καπικλάριος που τους φύλαγε, όταν είδε από τον ουρανό να κατεβαίνουν οι στέφανοι για τους τριάντα εννέα Μάρτυρες και ένα στεφάνι να περισσεύει, το οποίο ανήκε σε εκείνον που λιποψύχησε, αφού απέβαλε την στολή του, έτρεξε προς τους Αγίους και πίστεψε στον Χριστό. Το πρωί, όσους δεν είχαν πεθάνει ακόμη, αφού οι φύλακες τους οδήγησαν στην ακτή και τους έσπασαν τα πόδια, τους έκαψαν και έριξαν τα ιερά σκηνώματά τους στην λίμνη.

Τα μαρτυρικά λείψανα ευρέθησαν από τους Χριστιανούς σε κάποιο γκρεμό, όπου είχαν συναχθεί κατά θεία οικονομία και ενταφιάσθηκαν με ευλάβεια.

Στον Ευεργετινό αναφέρεται ότι ενώ οι Άγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες βρίσκονταν στο στάδιο της αθλήσεως έχοντας παραμείνει όλη τη νύχτα μέσα στην παγωμένη λίμνη και καθώς τους έσερναν στον αιγιαλό για να τους συντρίψουν τα σκέλη, η μητέρα ενός Μάρτυρος παρέμενε εκεί πάσχουσα με αυτούς, βλέποντας το παιδί της που ήταν νεότερο στην ηλικία από όλους, μήπως και λόγω του νεαρού της ηλικίας και της αγάπης προς την ζωή, δειλιάσει και βρεθεί ανάξιο της τιμής και της τάξεως των στρατιωτών του Χριστού. Στεκόταν λοιπόν, εκεί και άπλωνε τα χέρια της προς το παιδί της λέγοντας: «Παιδί μου γλυκύτατο, υπόμεινε για λίγο και θα καταστείς τέκνο του Ουράνιου Πατέρα. Μην φοβηθείς τις βασάνους. Ιδού, παρίσταται ως βοηθός σου ο Χριστός. Τίποτε δεν θα είναι από εδώ και πέρα πικρό, τίποτα το επίπονο δεν θα απαντήσεις. Όλα εκείνα παρήλθαν, διότι όλα αυτά τα νίκησες με τη γενναιότητά σου. Χαρά μετά από αυτά, άνεση, ευφροσύνη. Όλα αυτά θα τα γεύεσαι, διότι θα είσαι κοντά στον Χριστό και θα πρεσβεύεις εις Αυτόν και για μένα που σε γέννησα».

Τα λείψανα των Αγίων βρήκε με θεία οπτασία, το έτος 438 μ.Χ., η αυτοκράτειρα Πουλχερία κρυμμένα στο ναό του Αγίου Θύρσου, πίσω από τον άμβωνα, στον τάφο της διακόνισσας Ευσέβειας σε δύο αργυρές θήκες, οι οποίες κατά την διαθήκη της Ευσέβειας, είχαν εναποτεθεί στον τάφο της στο μέρος της κεφαλής της. Στην συνέχεια η Πουλχερία οικοδόμησε ναό έξω από τα τείχη των Τρωαδησίων. Σπουδαία από ιστορικής απόψεως θεωρείται από νεότερους ερευνητές η Διαθήκη των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, η οποία αποσκοπεί στο να παρεμποδίσει τον διασκορπισμό των ιερών λειψάνων τους μεταξύ των Χριστιανών.

Επιμέλεια: Γεώργιος Ι.Χρυσούλης, Γραμματεύς Ιεράς Μητροπόλεως